

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Heremi Dei Parae Matris Monasterii In Helvetia Ordinis S. Benedicti

Hartmann, Christoph

Friburgi Brisgouiae, 1612

Vernervs II. Ex Comitibvs Toggenbvrgi Abbas Heremi Decimvs Tertivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38545

VERNERVS II. EX
COMITIBVS TOGGEN-
BVRGI ABBAS HEREMI
DECIMVS TERTIVS.

VBI præter spem, & expectationem VERNERVS
Imperatoris sententiâ Abbas declaratus, quia per
ætatem hæctenus Diaconatus ordinem tantum
susceperat, Tigurum Sanctione tetendit, ibique
Othonem Constantiæ Episcopum offendit, qui non modo
presbyteratum contulit, sed in Abbatem, basilicâ sanctimo-
nialium, magnâ solennitate, & frequentiâ inunxit. In He-
remum hinc delatum ingenti omnium fauore, & lætitiâ
exceperet. Præfuit summâ modestiâ, & laude annis xix.
Hoc parta modo Monasterio, & subditis pax, & tranquilli-

T tas, rur-

A. D. X.
CLO. C.
LXXIV.

tas, rursusque in officio omnes, qui turbauerant, fuere, neque, dum Friderico Imper. vita fuit, quidquam contra Rudolfus Comes ausus. Anno septuagesimo quarto Fridericus delectus militares maximos habuit, totâ Germaniâ, atque omnia ad grauiſſimum bellum necessaria comparauit. Inde 111. Nonas Septembris per montem Cinisium in Italiâ transgressus, terrore, & fugâ omnia occurrentia loca permiscuit, Segusium expugnauit, & diripuit, Aſtam subegit, Alexandriam paucis antè annis à fœderatis conditam, & ab Alexandro pontif. in ignominiam Imperatoris vocatam, per totam hiemem obstinatis animis, obsedit, prælio cum Mediolanensibus factò inferior, & victus discessit. Eodem tempore Othoni Constantiæ suffectus episcopus Berchtoldus ex baronibus à Busnang, præfedit annis decem. Alexandrini,

A. D. N.
CLO. C.
LXXV.

anno sequenti, festo die paschalis eruptionem fecerunt, Friderici castra, quæ opidi instar, omnibus rebus erant refertissima diripuerunt, castellum ab eo constructum vrbi imminens euerterunt, ipsum fugâ ignobili sibi consulere compulerunt. Papiam quam Mediolanenses obsidebant copiarû reliquiæ traductæ. Henricus interea Bauariæ, & Saxoniarû dux, religione tactus, ac pontificiâ, vt præ se ferebat, detestatione absterritus, ab Imperatore discessit, & secum magnam Germanorû partem abduxit. Ita coactus Fridericus, pactis in Iuniû sequentem inducijs, Germaniâ per montem S. Bernardi, & Burgundiam redijt, maximis conflictatus laboribus, & periculis, ita vt sæpius seruili habitu incesserit, & pro equisone se gesserit. Henricum maiestatis causam cum dicere sæpius iussisset, neq; compareret, ducatus, & dominijs priuauit, Bauariâ Othoni palatino à Vietelsbach tradidit: Saxoniam Bernardo Comiti ab Anhalt, ac mox sese in Italiam retulit, finitis inducijs, bellum redintegrauit. Mense Maio, anni septuagesimi sexti Mediolanensium rura vndiq; peruastauit, tertio kal. Iunias memorabili pugna cum hostibus congressus, & victus, aliquot dies pro mortuo est habitus. Inde ad pacem cum Alexandro animum inclinare cepit, impellentibus summæ apud eum auctoritatis viris, qui bellum hoc non cum homine,

sed cum

sed cum Deo geri idemtidem admonentes, ac præterita incommoda, & clades ex hoc fluxisse fonte, vt de concordia legatos ad Alexandrum mitteret peruicerunt. Pax anno sequenti 11. Kal. Augusti Venetijs conclusa, Germaniæ, & Italiæ principes in communionem Ecclesiæ restituti, finisq; schismati, & dissensionis datus, decimo octauo, quam tenuerat, anno. Fridericus in Germaniam reuersus Constantiæ maximum conuentum egit anno septuagesimo octauo, Mediolanensibus, & Longobardis leges, quibus vteretur, dedit. Alexander eodem anno Conciliū in Lateranū omnium pene Occidentis præsulū indixit, & id, anno sequenti, magnā antistitū frequentia celebravit, in quo laboranti Ecclesiæ multa, & varia remedia quæsitā, & reperta. Hæresis Albigenſium in Gallia Petro legato à latere cognoscenda, & comprimenda commissa. Anno octogesimo Alexander decreta Concilij promulgauit, in quibus hæc maximè salutaria, *Ne quis episcopus eligatur, nisi triginta annos natus, & legitimo matrimonio ortus, & moribus, & scientiā commendatus: Neque minores ordines quis suscipiat, nisi viginti quinque annos attigerit: Ne laicus possessiones Ecclesiasticas distribuatur; presbyter, aut clericus qui receperit ordine moueatur. Ne monachi mercede recipiantur. Ne quis diuersas dignitates Ecclesiasticas, & plures Ecclesias parochiales, contra sanctorum canonum decreta, suscipiat, &c.* Anno octogesimo primo Imperator frequentissima omnium Imperij ordinum comitia Maguntiaci celebravit. Heinricho Cæsari F. ibidem Constantiam Rogerij quondā Siciliæ regis filiam despondit. Alexandro fortissimo, & maximo pōtifice defuncto, creatus Lucius 111. Anno octogesimo tertio Fridericus Constantiæ, mense Martio, conuentum transalpinorum maximè principum egit, Italiæquè ciuitatibus, rogatu Heinrichi F. qui regnum Italiæ summopere cupiebat, ambiebatque, pacem, finitis inducijs, solidam, & integram, multis conditionibus dedit, v 11. Kalen. Iulij. Constitutā hinc Germania septimata in Italiam expeditionē suscepit, anno sequenti. Veronæ colloquiū cum Lucio pontif. habuit. Eo in colloquio de ijs potissi-

A. D. N.

C10. C.

LXXVII.

A. D. N.

C10. C.

LXXVIII.

A. D. N.

C10. C.

LXXIX.

A. D. N.

C10. C.

LXXX.

A. D. N.

C10. C.

LXXXI.

A. D. N.

C10. C.

LXXXIII.

A. D. N.

C10. C.

LXXXIV.

mum rebus quæ Ecclesiam, eâ tempestate, premebāt, tractatum, nempe de contumacia Romanorum, qui Lucium expulerāt, bello Saraceno, & Romanæ Ecclesiæ erectione. Romani, vt hostes Ecclesiæ, diro anathemate notati: auxilia Christianis decreta: Lucio ab Imperatore postulanti quæ Ecclesiæ retinebat, restitueret; negatum: Friderico vicissim petenti vt Heinricum F. Imperatoris insignibus ornaret pariter Lucius abnegauit. Ita animis ab alienatis discessum. Veronâ Imperator Mediolanum profectus, magno ciuitatis apparatu acceptus est. Paucis post diebus, eo etiâ venit Cæsar Heinricus, quem Vbertus Criuellus archiepiscopus templo S. Ambrosij Italiæ regem coronauit. Post Berchtoldum creauerunt Constantiæ episcopum Hermannum II. de Fridinge. Anno octogesimo quinto in Germaniâ rediturus Fridericus Heinricum F. Italiæ præfecit. Is eximiâ pompâ v. i. kal. Feb. Mediolani nuptias cum Constātia celebravit, quam tertium iam annu in coniugio habebat. Sunt qui Constantiam sanctimoniale fuisse ferunt, pontificis auctoritate Heinricum duxisse. Eius igitur natus Fridericus II. Imp. pontificū malitiam, præfenti importunarum dispensationū vindictâ. Lucio defuncto factus pontifex Urbanus III. Anno octogesimo septimo, Urbano defuncto, successor datus Gregorius VIII. Is quarto sui pontificatus die, cum cladem Christianorum in Oriente, & cæciduum accepisset, capta Hierosolyma, Crucem salutiferam in impiorum manus venisse, ad omnes principes, populosque Christianos pro auxilio, & recipiēda terra sancta literas dedit, omnesque ad sacrâ expeditionē, plenam peccatorum remissionē, & vitam æternā pollicitus, obnixim cohortatus est. Fridericus, eâ re, Comitia frequentia Norimbergæ habuit, seque belli sacri ducem professus, literas, quas vocant pacis, edidit, easque per totū Imperiū promulgauit, in quibus pleraque de incendijs, prouocatiōe, & clericorū liberis. Inde totâ Germaniâ maximos dilectus indixit. Gregorij breuis pontificatus fuit. Substitutus Clemens III. doctus, sanctus, facundus, sui acerbissimus castigato anno octogesimo octauo. Omnes sub idem tempus prope Occidentis principes salutiferū crucis signum

A. D. N.

CIC. C.
LXXXV.

A. D. N.

CIC. C.
LXXXVII.

accepto

acceperē. Sequenti anno, Fridericus cum Friderico F. Sueviæ duce 1x. Kal. Mai, è Germania per Hungariam exercitū versus Orientem ducere cepit. Constantinopoli natalitios dies egit. In Armeniam anno nonagesimo cum pervenisset post tot toleratos labores, 11. idus Iunij in amne Cydno interiit, incredibili Christianitatis detrimento, & dolore, nulli Imperatorum secundus, si Othones potius in tuenda, quam Henricos in oppugnanda Ecclesia sibi æmulandos putasset. Exercitus insolēti aere, & regione prope internicione cōsumptus, Friderico duce, eximia indole animi, frustra paternas vices subeunte. Quo in Ptolemaidis obsidione quoque extincto, Sueviæ ducatus administrationē accepit frater Cunradus 11. Imperij Cæsar Henricus. Huic, anno consequenti, primum rebellarunt Colonienſes, deinde alij primores Belgij, & Burgundiæ, qui, interfecto mox Leodicenſi episcopo, qui se atrocius gerebat, conquievere, & in gratiam redierunt. Ipse, pacatis Germaniæ vtcumq; rebus, in Italiā transijt, & Romæ à Cælestino 111. qui paullo antè Clementi 111. successerat, Imperij ornamenta, & consecrationem accepit, xvii. kal. Mai. Numquā se aduocatus Rudolfus Abbati Venero æquum, aut amicum præbuerat, gliscebaturq; semel conceptū odium, fraudeq; variā res monasterij interuertebat, neq; tamen, dum Imperio præfuit Fridericus, quidquā apertè attentavit. Vbi extinctus est, & nata, vt fermè plerumq; ex eius morte per Germaniam turbæ, cā occasione multo manifestiorem se is Veneri hostem declaravit, nihilq; nō movit vnde cum dignitatis, & officij tœdium caperet, & postremo obtinuit. Venerus enim haut vltra peruicaciā, improbitatem, & insidias eius pertulit, rebusq; monasterij hæctenus egregiè administratis, obniten- tibus licet, & id molestissimè ferentibus fratribus, abdicavit. Aduocatus facile impetrauit vt Vlricus ex Comitibus Rapersvillæ propinquus suus abbas substitueretur, qui Veneri tamen reuerentiā, & integritate motus (tanta vis virtuti inest etiā apud virtutis hostes) eū priuatā vitam, quam prælegerat, viuere non passus Decanum constituit, Ecclesiæque administrationem commisit.

A. D. N.

C D. C.
LXXXIX.

A. D. N.

C D. C.
XC.

A. D. N.

C D. C.
XCI.